



จังหวัดชุมพร



ช่วงวันที่ 26 ม.ค. – 8 ก.พ. 2565

☒ พยากรณ์อากาศ

สภาพอากาศ : อากาศเย็น
และมีหมอกในตอนเช้า
อากาศร้อนในตอนกลางวัน



สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชุมพร
ศาลากลางจังหวัดชุมพร ชั้น 3
E-mail : paco_cpn@opsmoac.go.th
www.moac-info.net/chumphon/
www.opsmoac.go.th/chumphon-home



ระยะที่พืชอ่อนแอต่อการเกิดโรคแอนแทรคโนส



อาการเกิดโรคแอนแทรคโนสบนผลสุก หลังเก็บเกี่ยว



“โรคแอนแทรคโนส” ในมะม่วงทุกระยะการเจริญเติบโต

- **อาการที่ใบ** ใบอ่อนพบจุดดำน้ำ ต่อมาเปลี่ยนเป็นแผลสีน้ำตาลดำ หากอาการรุนแรงแผลจะขยายตัวอย่างรวดเร็วติดต่อกันทั้งผิใบ ทำให้ใบบิดเบี้ยว เสียรูปร่าง ยอดอ่อนเหี่ยวและดำ ส่วนใบแก่พบแผลรูปร่างค่อนข้างเหลี่ยม หากอาการรุนแรงแผลจะทะลุเป็นรู
- **อาการที่ช่อดอก** พบจุดหรือขีดสีน้ำตาลแดงเล็กๆ บนก้านช่อดอก ต่อมาแผลขยายใหญ่ หากมีความชื้นสูงจะพบเมือกสีส้ม ซึ่งเป็นกลุ่มสปอร์ของเชื้อราสาเหตุโรคอยู่ที่บริเวณแผล ทำให้ช่อดอกเหี่ยวแห้ง ดอกหลุดร่วงก่อนติดผล
- **อาการที่ผลอ่อน** พบจุดแผลสีน้ำตาลดำ เมื่อรุนแรง ผลที่ถูกทำลายจะเป็นสีดำและหลุดร่วงก่อนกำหนด ในบางครั้งเชื้อสาเหตุโรคเข้าทำลายแบบแฝงในผลอ่อน โดยไม่แสดงอาการของโรค แต่จะแสดงอาการของโรคเมื่อผลสุก และอาการรุนแรงมากขึ้นตามความสุกของผล
- **อาการที่ผลแก่** หรือผลสุกหลังเก็บเกี่ยวพบจุดสีดำเล็กๆ ต่อมาแผลขยายลุกลามและยุบตัวลง ถ้ามีหลายแผลขยายมาติดกัน ขนาดของแผลจะกว้างขึ้นและยุบตัวเป็นแอ่งบุ๋ม ทำให้เนื้ทั้งผลบางครั้งพบเมือกสีส้ม ซึ่งเป็นกลุ่มสปอร์ของเชื้อราสาเหตุโรคอยู่ที่บริเวณแผล



- 1 หมั่นตรวจแปลงปลูก เมื่อพบพืชเริ่มมีอาการของโรค ตัดแต่งและเก็บส่วนที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูก
 - 2 กำจัดวัชพืชรอบโคนต้น เพื่อลดความชื้นในทรงพุ่ม
 - 3 ควบคุมปริมาณธาตุอาหารให้เหมาะสม ไม่ควรใส่ปุ๋ยที่มีค่าไนโตรเจนมากเกินไป
 - 4 แหล่งปลูกที่พบการระบาดของโรคเป็นประจำในช่วงที่มีมะม่วงแตกใบอ่อน เริ่มแทงช่อดอก และหลังติดผลอ่อน ควรพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช แมนโคเซบ 80% ดิบเบิ้ลยูพี อัตรา 50 g/น้ำ 20 ลิตร หรือ อะซอกซีสโตรบิน 25% เอสซี อัตรา 10 ml/น้ำ 20 ลิตร หรือ โพรคลอราซ 45% อีซี อัตรา 15 ml/น้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7 - 10 วัน โดยพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งสลับกัน และไม่ควรรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันเกิน 4 ครั้ง ในช่วงที่มีมะม่วงติดผล หากมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเกิดโรค คือ มีฝนตกและอากาศร้อนชื้น ควรพ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืชดังกล่าว เพื่อป้องกันการระบาดของโรค และควรพ่นพ่นสารก่อนเก็บเกี่ยวผลผลิต ไม่น้อยกว่า 15 วัน
 - 5 หลังการเก็บเกี่ยวผลผลิต ควรตัดแต่งกิ่งเพื่อให้ทรงพุ่มโปร่ง โดยเฉพาะกิ่งที่เป็นโรค และเก็บส่วนที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งสะสมของโรคในฤดูกาลผลิตต่อไป
- **** ควรหลีกเลี่ยงการพ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืช ในช่วงดอกบาน เพื่อป้องกันผลกระทบต่อการผลิตแมลงวัน

ที่มา : คณะทำงานพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืช กรมวิชาการเกษตร และศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร

“เตือนภัยการเกษตร” จังหวัดชุมพร ปี 2564

เกษตรและสหกรณ์จังหวัดชุมพร

โดย ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตรจังหวัดชุมพร



สถานการณ์ศัตรูพืชระบาดในพื้นที่จังหวัดชุมพร

จังหวัดชุมพร



ช่วงวันที่ 26 ม.ค. – 8 ก.พ. 2565

☒ พยากรณ์อากาศ

สภาพอากาศ : อากาศเย็น
และมีหมอกในตอนเช้า
อากาศร้อนในตอนกลางวัน

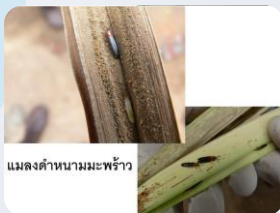


สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชุมพร
ศาลากลางจังหวัดชุมพร ชั้น 3

E-mail : paco_cpn@opsmoac.go.th
www.moac-info.net/chumphon/
www.opsmoac.go.th/chumphon-home

ศัตรูมะพร้าว

- แมลงดำหนาม
- กิ่งงแสด
- ไส้ชา



แมลงดำหนามมะพร้าว

ศัตรูปาล์มน้ำมัน

- กิ่งงแสด



ศัตรูทุเรียน

- โรครากเน่าโคนเน่า



สถานการณ์ศัตรูพืชระบาด ข้อมูล ณ วันที่ 12 มกราคม 2565

ที่มา : คณะทำงานพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืช กรมวิชาการเกษตร และศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร

“เตือนภัยการเกษตร” จังหวัดชุมพร ปี 2564

เกษตรและสหกรณ์จังหวัดชุมพร

โดย ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตรจังหวัดชุมพร



เตือนภัยการผลิตพืช กรมวิชาการเกษตร ช่วงวันที่ 12/01/2565 ถึง 25/01/2565



ระวัง โรคราแป้ง (เชื้อรา *Oidium mangiferae*) *Oidium mangiferae* ในมะม่วง

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศเย็นและมีความชื้นสูงในตอนกลางคืนและเช้า อากาศร้อนในตอนกลางวัน เดือนผู้ปลูกมะม่วง ในระยะ ออกดอก ติดผลเล็ก รับมือโรคราแป้ง (เชื้อรา *Oidium mangiferae*)

อาการที่ช่อดอก พบเชื้อราที่มีลักษณะเป็นผงสีขาวคล้ายแป้งขึ้นฟูตามก้านช่อดอก ก้านดอกย่อย และดอก ดอกมีลักษณะเข้าเป็นสีน้ำตาลอ่อน ต่อมาเปลี่ยนเป็นสีดำแห้งและหลุดร่วง บางครั้งเหลือแต่ก้าน ช่อดอกมีสีเข้มกว่าปกติ ไม่ติดผล หากติดผลจะได้ผลที่มีขนาดเล็ก ไม่สมบูรณ์ และหลุดร่วงง่าย อาการที่ใบ เริ่มแรกเป็นจุดแผลสีค่อนข้างซีดเหลือง พบเชื้อราที่มีลักษณะเป็นผงสีขาวคล้ายแป้งขึ้นปกคลุมผิวใบ หากอาการรุนแรงแผลจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเทา และใบบิดเบี้ยวผิดรูป

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

ในช่วงที่มะม่วงแทงช่อดอก และสภาพอากาศเย็น ควรหมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการของโรค พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น คาร์เบนดาซิม 50% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เบโนไมล 50% WP อัตรา 6 - 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรฟลอกซีสโตรบิน 50% WG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ซิลเฟอร์ 80% WG อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ซิลเฟอร์ 80% WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก 7 วัน

**** สารซิลเฟอร์ ไม่ควรพ่นในสภาพอากาศร้อน หรือมีแดดจัด เพราะอาจจะทำให้พืชเกิดอาการไหม้

ระวัง เพลี้ยไฟพริก ในพริก

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศเย็นและมีความชื้นสูงในตอนกลางคืนและเช้า อากาศร้อนในตอนกลางวัน เดือนผู้ปลูกพริก ในระยะ ทุกระยะการเจริญเติบโตรับมือเพลี้ยไฟพริก

ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยง จากยอด ใบอ่อน าดดอก และดอก ทำให้ใบ หรือยอดอ่อนหงิก ขอบใบหงิกหรือม้วนขึ้นด้านบน ถ้าเข้าทำลายระยะพริกออกดอก จะทำให้ดอกพริกร่วงไม่ติดผล การทำลายในระยะผล จะทำให้รูปทรงของผลบิดงอ ถ้าการระบาดรุนแรงพืชจะชะงักการเจริญเติบโต หรือแห้งตายในที่สุด

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. สุ่มสำรวจพริก 100 ยอด ต่อไร่ ทุกสัปดาห์ โดยเคาะลงบนแผ่นพลาสติกสีดำ และทำการป้องกันกำจัดเมื่อพบเพลี้ยไฟพริกเฉลี่ยมากกว่า 5 ตัวต่อยอด ในขั้นต้นควรเพิ่มความชื้นโดยการให้น้ำ อย่าปล่อยให้พืชขาดน้ำ เพราะจะทำให้พืชอ่อนแอ และเพลี้ยไฟพริกจะระบาดอย่างรวดเร็ว
2. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น สไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซแอนทรานิลีโพรล 10% OD อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟิโนเออร์ 10% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปโรมีซีเฟน 24% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร

**** ขณะพ่นสารควรปรับหัวฉีดให้เป็นฝอยที่สุด และพ่นให้ทั่วตามสวนต่างๆ ของพืชที่เพลี้ยไฟพริกอาศัยอยู่ กรณีระบาดรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสภาพอากาศแห้งแล้ง ควรใช้พริกทางใบ เพื่อช่วยให้ต้นพริกฟื้นตัวจากอาการใบหงิกได้ดีและเร็วยิ่งขึ้น

ระวัง โรขาวพริก ในพริก

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศเย็นและมีความชื้นสูงในตอนกลางคืนและเช้า อากาศร้อนในตอนกลางวัน เดือนผู้ปลูกพริก ในระยะ ทุกระยะการเจริญเติบโตรับมือโรขาวพริก

ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบอ่อน ยอด และดอก ทำให้ใบและยอดหงิกงอ ขอบใบม้วนงอลงด้านล่าง ใบมีลักษณะเรียวแหลม ก้านใบยาวเปราะหักง่าย อาการขั้นรุนแรงส่วนยอดจะแตกเป็นฝอย ถ้าทำลายดอก กลีบดอกจะบิดแฉกร้าว ชะงักการเกิดดอก หากการระบาดรุนแรง ต้นพริกจะแคระแกร็น ไม่เจริญเติบโต มักพบระบาดในช่วงที่มีอากาศชื้น โดยเฉพาะในช่วงฤดูฝน

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. สุ่มสำรวจพริกทุกสัปดาห์ หากพบอาการใบหงิกม้วนงอลงที่เกิดจากการทำลายของโรขาวพริก ให้ทำการป้องกันกำจัด
2. เมื่อพบการระบาดของสารฆ่าแมลง-ไร ที่มีประสิทธิภาพ เช่น อะมิโทราซ 20% EC อัตรา 40-60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 10-20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไพริดาเบน 20% WP อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปโรมีซีเฟน 24% SC อัตรา 8 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ กามะกัณ 80% WP อัตรา 60-80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นตรงบริเวณจุดที่เกิดการระบาด และบริเวณใกล้เคียง โดยพ่น 2 ครั้ง ห่างกัน 5 วัน และพ่นซ้ำเมื่อพบการระบาด

ระวัง แมลงวันทองพริก ในพริก

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศเย็นและมีความชื้นสูงในตอนกลางคืนและเช้า อากาศร้อนในตอนกลางวัน เดือนผู้ปลูกพริก ในระยะ เก็บเกี่ยว รับมือแมลงวัน

ทองพริก

ตัวเต็มวัยวางไข่ในระยะพริกใกล้เปลี่ยนสีไปจนกระทั่งผลสุก หนอนกัดกินซ่อนไข่ภายในผล ทำให้ผลพริกเน่า ร่วงหล่น เมื่อหนอนโตเต็มที่จะเจาะออกมาเข้าดักแด้ในดิน

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. ทำความสะอาดแปลงปลูก โดยการเก็บพริกที่ร่วงหล่นเผาทำลาย เพื่อลดแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงวันทองพริก
2. ใช้น้ำมันปีไตรเลียมสเปรย์ออยล์ 83.9% EC อัตรา 60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร เน้นพ่นที่ผลพริกทุก 5 – 7 วัน ในกรณีพื้นที่พบการระบาดเป็นประจำ พ่นครั้งแรกเมื่อพริกเริ่มติดผล หยุดพ่นก่อนเก็บเกี่ยวผลผลิต 5-7 วัน
3. เมื่อพริกเริ่มติดผล พ่นเหยื่อพิษโปรตีนเป็นจุดทุกต้นรอบแปลงและพ่นเป็นแถวต้นละจุด ห่างกันแถวละ 5 เมตร พ่นทุกสัปดาห์ หรือ เทเหยื่อพิษโปรตีนใส่ในกับดักดัดแปลง เช่น ขวดพลาสติกเจาะช่องให้แมลงสามารถบินเข้ากับดักได้ และติดตั้งกับดักสูงจากพื้นดิน 15 เซนติเมตร รอบแปลงปลูก
4. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ มาลาไธออน 83% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

ระวัง ตัวหนอนยาวอ้อย ในอ้อย

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศเย็นและมีความชื้นสูงในตอนกลางคืนและเช้า อากาศร้อนในตอนกลางวัน เดือนผู้ปลูกอ้อย ในระยะ แดกกอ ปลูกใหม่ รับมือ **ตัวหนอนยาวอ้อย**

ตัวหนอนของตัวหนอนยาวอ้อยเริ่มเข้าทำลายตั้งแต่ระยะเริ่มปลูกอ้อย โดยเจาะไข่เข้าไปกัดกินเนื้ออ้อยภายในท่อนพันธุ์ ทำให้ท่อนพันธุ์ไม่งอก หนอนอ้อยอายุ 1-2 เดือน จะถูกกัดกินตรงส่วนโคนที่ติดกับเหง้าให้ขาดออก ทำให้หนอนอ้อยแห้งตาย เมื่ออ้อยมีสำแล้วพบว่า การเข้าทำลายของตัวหนอนยาวอ้อยจะทำให้ท่อนใบและใบอ้อยแห้งตายทั้งต้นหรือทั้งกออ้อย หนอนที่มีขนาดเล็กจะกัดกินบริเวณเหง้าอ้อย ทำให้การส่งน้ำและอาหารจากรากไปสู่ลำต้นและใบน้อยลง เมื่อหนอนมีขนาดใหญ่ขึ้นจะเริ่มเจาะไชจากส่วนโคนลำต้นขึ้นไปกินเนื้ออ้อย ทำให้ลำต้นเป็นโพรงเหลือแต่เปลือก ลำต้นอ้อยหักล้มและแห้งตาย

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. อ้อยปลูกใหม่

ทำการป้องกันกำจัดด้วยวิธีผสมผสาน ได้แก่

1. การป้องกันกำจัดด้วยวิธีกล

– ไถพรวนดินแล้วเก็บตัวหนอนของตัวหนอนยาวอ้อยตามรอยไถ ก่อนปลูกอ้อย

2. การป้องกันกำจัดด้วยศัตรูธรรมชาติ

– โรยเชื้อราเขียวเมตาไรเซียม อัตรา 10 กิโลกรัมต่อไร่ บนท่อนพันธุ์พร้อมปลูกแล้วกลบดิน

3. การป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี

ในพื้นที่ที่มีการระบาดของตัวหนอนยาวอ้อยอย่างรุนแรง ให้ป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี

การใช้สารเคมีชนิดน้ำ

– พ่นสารฆ่าแมลง ฟิโพรนิล 5% EC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อัตรา 320 มิลลิลิตรต่อไร่ บนท่อนพันธุ์อ้อยพร้อมปลูกแล้วกลบดิน

การใช้สารเคมีชนิดเม็ด

– โรยสารฆ่าแมลง ฟิโพรนิล 0.3% G อัตรา 6 กิโลกรัมต่อไร่ บนท่อนพันธุ์อ้อยพร้อมปลูกแล้วกลบดิน

2. ระยะอ้อยแตกกอ

ทำการป้องกันกำจัดด้วยวิธีผสมผสาน ได้แก่

1. การป้องกันกำจัดด้วยวิธีกล

– ถ้าพบหนอนอ้อยแห้งตาย ให้ขุดกออ้อยและจับตัวหนอนตัวหนอนยาวอ้อย ออกมาทำลายนอกแปลง

2. การป้องกันกำจัดด้วยศัตรูธรรมชาติ

– เปิดร่องอ้อยแล้วโรยเชื้อราเขียวเมตาไรเซียม อัตรา 10 กิโลกรัมต่อไร่ ให้ชิดกออ้อยแล้วกลบดิน

3. การป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี

ในพื้นที่ที่มีการระบาดของตัวหนอนยาวอ้อยอย่างรุนแรง ให้ป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี

การใช้สารเคมีชนิดน้ำ

– เปิดร่องอ้อยแล้วพ่นสารฆ่าแมลง ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อัตรา 320 มิลลิลิตรต่อไร่ ให้ชิดกออ้อยแล้วกลบดิน

การใช้สารเคมีชนิดเม็ด

– เปิดร่องอ้อยแล้วโรยสารฆ่าแมลง ฟิโพรนิล 0.3% G อัตรา 6 กิโลกรัมต่อไร่ ให้ชิดกออ้อยแล้วกลบดิน

หมายเหตุ

– กรณีการใช้เชื้อราเขียวเมตาไรเซียม และสารเคมี ขณะใช้ดินต้องมีความชื้น หรือเป็นพื้นที่ที่สามารถให้น้ำได้

ระวัง โรคราแป้ง (เชื้อรา Oidium sp.) ในกุหลาบ

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศเย็นและมีความชื้นสูงในตอนกลางคืนและเช้า อากาศร้อนในตอนกลางวัน เดือนผู้ปลูกกุหลาบ ในระยะ ทุกระยะการเจริญเติบโต รับมือ **โรคราแป้ง (เชื้อรา Oidium sp.)**

พบอาการของโรคได้กับทุกส่วนของพืช บนใบอ่อน หรือดอกตูมอาการเริ่มแรกจะเกิดรอยสีชมพูเข้ม ต่อมาจะพบเชื้อราลักษณะคล้ายผงแป้งสีขาวเกิดขึ้นเป็นหย่อม ๆ พบทั้งด้านบนใบและใต้ใบ หากอาการรุนแรงจะพบผงสีขาวทั่วทั้งต้น ทำให้ใบและดอกบิดเบี้ยวเสียรูปทรง ใบเหลืองแล้วเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลแห้งกรอบและร่วง

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. ตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการของโรค ตัดแต่งและเก็บส่วนที่เป็นโรคนำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อไม่ให้แหล่งสะสมของเชื้อสาเหตุโรค

2. หากพบว่าเริ่มมีการระบาดของโรค พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น ไพราโซฟอส 29.4% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เบโนไมล 50% WP อัตรา 6 - 10 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก 5 - 7 วัน

**** ไม่ควรพ่นสารกลุ่มซัลเฟอร์ เพราะอาจทำให้กุหลาบเกิดอาการไหม้

ระวัง หนอนเจาะฝักมะขาม ในมะขาม

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศเย็นและมีความชื้นสูงในตอนกลางคืนและเช้า อากาศร้อนในตอนกลางวัน เดือนผู้ปลูกมะขาม ในระยะ พัฒนาผล รับมือหนอนเจาะฝักมะขาม

ตัวเต็มวัยเป็นผีเสื้อกลางคืนขนาดเล็ก ผีเสื้อเพศเมียวางไข่เป็นฟองเดี่ยว ๆ บนฝักมะขาม ตั้งแต่มะขามเริ่มเป็นฝักอ่อน โดยวางไข่บนฝักที่มีรอยแตกหรือรอยหักมากกว่าฝักปกติ เมื่อไข่ฟักเป็นตัวหนอนจะเจาะเปลือกมะขามเข้ากัดกินเนื้อและเมล็ดมะขาม หนอนถ่ายมูลออกมาที่บริเวณปากกรูเป็นกระจุกสีน้ำตาล และอาศัยอยู่ในฝักจนกระทั่งเข้าดักแด้ เมื่อออกเป็นตัวเต็มวัยจะบินไปผสมพันธุ์และวางไข่ต่อไป การทำลายในช่วงฝักอ่อนทำให้ฝักแห้งลีบ การทำลายในช่วงฝักแก่ทำให้เนื้อในถูกกัดกิน ทำให้ฝักมะขามเสียหาย

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

หมั่นสำรวจและเก็บฝักมะขามที่ถูกทำลายทิ้ง หากพบการระบาด พ่นด้วยสารฆ่าแมลง เช่น อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% W/V EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% W/V EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% W/V SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

ระวัง โรคราน้ำค้าง (เชื้อรา Pseudoperonospora cubensis) Pseudoperonospora cubensis ในพืชตระกูลแตง (เช่น แตงกวา แตงร้าน แตงโม แตงไทย เมล่อน แคนตาลูป ขูกินี ฟักทอง ฟักเขียว ฟักแม้ว มะระจีน และบวบ)

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศเย็นและมีความชื้นสูงในตอนกลางคืนและเช้า อากาศร้อนในตอนกลางวัน เดือนผู้ปลูกพืชตระกูลแตง (เช่น แตงกวา แตงร้าน แตงโม แตงไทย เมล่อน แคนตาลูป ขูกินี ฟักทอง ฟักเขียว ฟักแม้ว มะระจีน และบวบ) ในระยะ ทุกระยะการเจริญเติบโต รับมือโรคราน้ำค้าง (เชื้อรา Pseudoperonospora cubensis)

มักพบอาการของโรคบนใบที่อยู่บริเวณด้านล่างของต้นก่อน แล้วขยายลุกลามไปยังใบที่อยู่ด้านบน อาการเริ่มแรกบนใบปรากฏผลจ้ำน้ำ แผลจะขยายตามกรอบของเส้นใบย่อย ทำให้เห็นเป็นรูปเหลี่ยมเล็ก ๆ ต่อมาแผลเปลี่ยนเป็นสีเหลือง ในตอนเช้าที่สภาพอากาศมีความชื้นสูงจะพบเส้นใยของเชื้อรา ลักษณะเป็นขุยสีขาวถึงเทาที่แผลบริเวณด้านใต้ใบ แผลจะขยายติดต่อกันเป็นแผลขนาดใหญ่เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้มหรือเทาดำ หากอาการรุนแรงจะทำให้ใบเหลืองและแห้งตายทั้งต้น พืชที่เป็นโรคจะติดผลน้อย ผลมีขนาดเล็ก คุณภาพของผลจะลดลง หากเป็นโรคในระยะมีผลอ่อน จะทำให้ผลลีบเล็ก และบิดเบี้ยว

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. ใช้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพดีและปราศจากโรค
2. ก่อนปลูกควรแช่เมล็ดพันธุ์ในน้ำอุ่น 50 องศาเซลเซียส นาน 20 - 30 นาที หรือคลุกเมล็ดด้วยสารเมทาแลกซิล 35% DS อัตรา 7 กรัมต่อเมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม
3. ไม่ปลูกพืชระยะชิดกันเกินไป เพราะจะทำให้มีความชื้นสูง
4. หมั่นกำจัดวัชพืช เพื่อให้มีการถ่ายเทอากาศในแปลงได้ดี
5. ตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบโรคพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น ไดเมโทมอร์ฟ 50% WP อัตรา 20 - 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือแมนโคเซบ + เมทาแลกซิล-เอ็ม 64% + 4% WG อัตรา 50 - 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซมอกซานิล + แมนโคเซบ 8% + 64% WP อัตรา 30 - 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ + วาลิฟนาเลท 60% + 6% WG อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร โดยพ่นให้ทั่วทั้งด้านบนใบและใต้ใบ ทุก 5 - 7 วัน
6. แปลงที่เป็นโรค ควรหลีกเลี่ยงการให้น้ำในดอนเย็น
7. แปลงที่มีการระบาดของโรครุนแรง หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ให้เก็บซากพืชไปทำลายนอกแปลงปลูก และไม่ปลูกพืชตระกูลแตงซ้ำ ควรปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน

ระวัง หนอนม้วนใบ ในถั่วเขียว

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศเย็นและมีความชื้นสูงในตอนกลางคืนและเช้า อากาศร้อนในตอนกลางวัน เดือนผู้ปลูกถั่วเขียว ในระยะ การเจริญเติบโตทางลำต้น รับมือหนอนม้วนใบ

หนอนที่ฟักออกจากไข่ใหม่ ๆ จะอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ชักใยบาง ๆ คลุมตัวไว้ แล้วกัดกินผิวใบ เมื่อหนอนโตขึ้นจึงกระเจายากันออกไปเพื่อหาใบหรือช่อดอกใบเลี้ยงเอาใบหลาย ๆ ใบมาห่อรวมกัน แล้วอาศัยกัดกินอยู่ในใบที่ม้วนนั้นจนหมดแล้วเคลื่อนย้ายไปทำลายใบอื่นต่อไป

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

พ่นสารฆ่าแมลง อินดอกซาคาร์บ 15% ECอัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เมทอกซีฟิโนไซด์ 24% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ลูเฟนนูรอน 5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตรหรือ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อใบถูกทำลาย 30 เปอร์เซ็นต์

ระวัง หนอนกระทู้ผัก ในถั่วเขียว

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศเย็นและมีความชื้นสูงในตอนกลางคืนและเช้า อากาศร้อนในตอนกลางวัน เดือนผู้ปลูกถั่วเขียว ในระยะ การเจริญเติบโตทางลำต้น รับมือ หนอนกระทู้ผัก

หนอนที่ฟักออกมาจากไข่ใหม่ ๆ จะอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ทะแผิวใบด้านล่าง ทำให้เหลือแต่ผิวใบด้านบน มองเห็นใบโปร่งใสคล้ายร่างแห เมื่อหนอนโตขึ้นจะแยกกลุ่มออกไปกัดกินใบทั่วทั้งแปลง โดยหนอนจะกัดกินจากขอบใบเข้าไป

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

พ่นเชื้อไวรัสของหนอนกระทู้ผัก อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่น 1-2 ครั้ง เมื่อพบการระบาด หรือ พ่นสารฆ่าแมลง แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรอะโซฟอส 40% อีซี อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟลูอาซารอน 5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อใบถูกทำลาย 30 เปอร์เซ็นต์

คณะทำงานพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืช กรมวิชาการเกษตร
เลขที่ 50 ถนนพหลโยธิน ลาดยาว จตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทร 0-2579-0151-8 email : ew@doa.in.th



ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2281-9401 E-mail : disas_moac@hotmail.com
<http://www.moac.go.th>

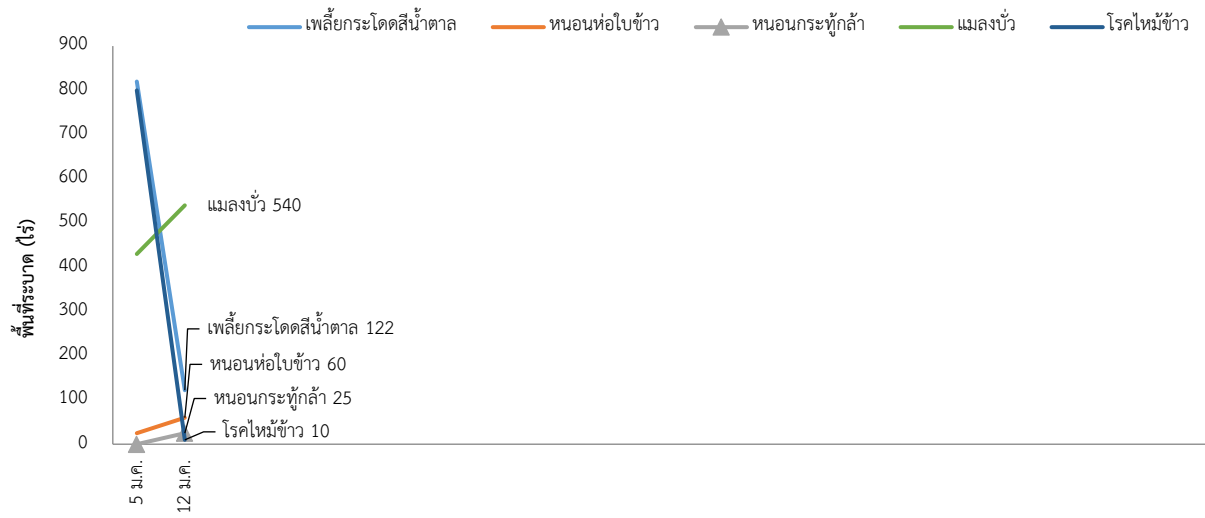
สถานการณ์ศัตรูพืชระบาด ข้อมูล ณ วันที่ 12 มกราคม 2565

สถานการณ์ศัตรูพืชระบาด

1. ศัตรูข้าว

- พื้นที่ปลูกทั้งหมด 74 จังหวัด มีพื้นที่ย่นต้น 1,220,999 ไร่
- พื้นที่ระบาดรวม 757 ไร่ ลดลงจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 1,418 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 2,175 ไร่)
 - เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล พื้นที่ระบาด 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงราย นครสวรรค์ ชัยนาท และจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 122 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 698 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 820 ไร่)
 - เพลี้ยไฟ ไม่พบพื้นที่ระบาด พื้นที่ระบาดลดลง 85 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 85 ไร่)
 - หนอนห่อใบข้าว พื้นที่ระบาด 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกรุงเทพมหานคร และจังหวัดสงขลา จำนวน 60 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 35 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 25 ไร่)
 - หนอนกระทู้กล้า พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดพิจิตร จำนวน 25 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 25 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมาไม่พบการระบาด)
 - แมลงห่อ ไม่พบพื้นที่ระบาด พื้นที่ระบาดลดลง 15 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 15 ไร่)
 - แมลงบัว พื้นที่ระบาด 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครสวรรค์ ชัยนาท และจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 540 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 110 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 430 ไร่)
 - โรคไหม้ข้าว พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 10 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 790 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 800 ไร่)
- ผลการดำเนินงาน
 - ประชาสัมพันธ์และเตือนการระบาดของศัตรูข้าว ได้แก่ โรคไหม้ข้าว หนอนห่อใบข้าว เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล เพลี้ยไฟ และศัตรูข้าวอื่นๆ
 - ผลิตขยายเชื้อราไตรโคเดอร์มา เชื้อราบีวเวเรีย เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับใช้ในฤดูกาลใหม่ และรณรงค์ให้สมาชิกศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน และเกษตรกรทั่วไปนำไปใช้ควบคุม โรค แมลง ศัตรูข้าวในทุกพื้นที่
 - ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรสำรวจติดตามสถานการณ์การระบาดอย่างใกล้ชิด สนับสนุนสารชีวภัณฑ์ป้องกันกำจัดศัตรูพืช และแนะนำวิธีการผลิตสารชีวภัณฑ์จากศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืชในเขตรับผิดชอบในพื้นที่ที่พบการระบาดรุนแรงเป็นวงกว้าง
 - แนะนำวิธีการใช้สารชีวภัณฑ์ วิธีการผลิตขยายสารชีวภัณฑ์ต่างๆ เพื่อให้เกษตรกรนำไปใช้ในพื้นที่ที่มีการระบาดเพื่อเป็นการป้องกันกำจัด โรค แมลง ศัตรูข้าว และให้คำแนะนำให้เกษตรกรกำจัดวัชพืชโดยรอบแปลงเพื่อเป็นการตัดวงจรชีวิต และลดปริมาณแหล่งที่อยู่อาศัยของ โรค แมลง ศัตรูพืช ในนาข้าว
 - แนะนำให้เกษตรกรรดหวานปุ๋ยในอัตราที่มากเกินไป และแนะนำให้เกษตรกรใช้พันธุ์ต้านทานโรคไหม้ข้าว เช่น สุพรรณบุรี 1 สุพรรณบุรี 60 ปราจีนบุรี 1 พลายงาม ข้าวเจ้าหอมพิษณุโลก 1 สุรินทร์ 1 เหนียวอุบล 2 สันป่าตอง 1 หางยี 71 เป็นต้น
 - แนะนำให้เกษตรกรใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาเพื่อควบคุมการระบาดของโรคไหม้ข้าว และใช้เชื้อราบีวเวเรียเพื่อควบคุมการระบาดของหนอนห่อใบข้าว และส่งเสริมให้เกษตรกรทำการสำรวจแปลงนาเพื่อป้องกันการระบาดของโรคแมลงศัตรูข้าวอย่างสม่ำเสมอ

สถานการณ์การระบาดของศัตรูข้าว ปี 2565



2. ศัตรูมะพร้าว

- **พื้นที่ปลูกทั้งหมด** 77 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 531,316 ไร่
- **พื้นที่ระบาดรวม** 23,890 ไร่ เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 1,430 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 22,460 ไร่)

- **หนอนหัวดำ** พื้นที่ระบาด 19 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดศรีสะเกษ กรุงเทพมหานคร จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด สมุทรปราการ กาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร นครศรีธรรมราช นราธิวาส พังงา ภูเก็ต สตูล สงขลา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 6,067 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 378 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 5,689 ไร่)

- **หนอนกินใบมะพร้าว** พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 100 ไร่ พื้นที่การระบาดคงที่

- **แมลงดำหนาม** พื้นที่ระบาด 20 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกรุงเทพมหานคร จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด สมุทรปราการ กาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร ชุมพร นครศรีธรรมราช พังงา พัทลุง ภูเก็ต ยะลา สงขลา สตูล และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 9,763 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 86 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 9,677 ไร่)

- **ด้วงแรด** พื้นที่ระบาด 18 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกรุงเทพมหานคร จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด ระยอง สมุทรปราการ ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร กระบี่ ชุมพร พังงา ภูเก็ต สงขลา สตูล และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 6,132 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 1,436 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 4,696 ไร่)

- **ด้วงงวง** พื้นที่ระบาด 14 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครสวรรค์ กรุงเทพมหานคร จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด สมุทรปราการ กาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร พังงา สงขลา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 1,263 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 27 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 1,236 ไร่)

- **โรสীชา** พื้นที่ระบาด 11 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกรุงเทพมหานคร จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด กาญจนบุรี นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร และจังหวัดสงขลา จำนวน 565 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 497 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 1,062 ไร่)

• ผลการดำเนินงาน

- ตัดทางใบมะพร้าวที่ถูกหนอนหัวดำทำลาย ไปเผาทั้งนอกแปลง และเก็บเศษซากพืชไปเผาทำลายเพื่อไม่ให้แหล่งแพร่พันธุ์
- ปลอ่ยนแตนเบียนบราคอน (*Bracon hebetor*) เพื่อควบคุมการระบาดของหนอนหัวดำในพื้นที่
- ปลอ่ยนแตนเบียนอะซีโคเดส (*Asecodes hispinarum*) เพื่อควบคุมการระบาดของแมลงดำหนามในพื้นที่
- ใช้กำดักฟีโรโมน ใช้ตาข่ายดักจับด้วงแรดในระยะตัวเต็มวัยมาทำลาย และทำกองล่อโดยใช้เชื้อราเมตาไรเซียม (*Metarhizium anisopliae*) เพื่อกำจัดด้วงแรด ในระยะดักแด้ และระยะตัวหนอน
- โรสীชามะพร้าวจะเข้าทำลายอยู่ภายในขั้วผลมะพร้าวทำให้การพ่นสารฆ่าไรไม่สามารถโดนตัวได้โดยตรง ดังนั้นการป้องกันกำจัดให้เน้นพ่นสารฆ่าไรในระยะมะพร้าวติดจั่นจนถึงระยะผลขนาดเล็กห่างกันประมาณ 1 สัปดาห์ ซึ่งเป็นระยะที่โรสীชามะพร้าวเข้าทำลาย ใช้สารเคมีตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร

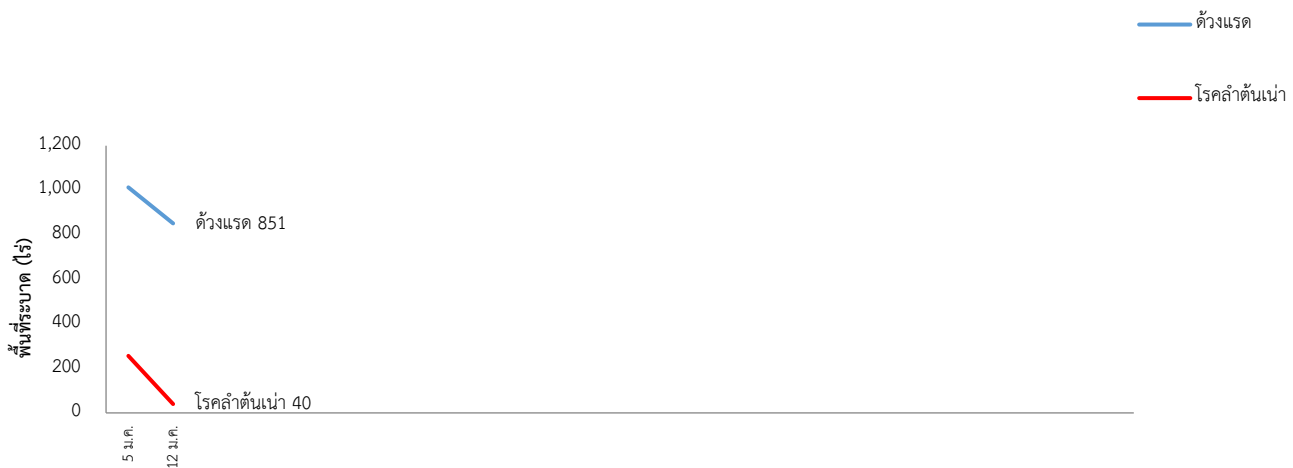
สถานการณ์การระบาดของศัตรูมะพร้าว ปี 2565



3. ศัตรูพาล์มน้ำมัน

- พื้นที่ปลูกทั้งหมด 76 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 3,957,360 ไร่
- พื้นที่ระบาดรวม 891 ไร่ ลดลงจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 378 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 1,269 ไร่)
 - ดั้วแรด พื้นที่ระบาด 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช สงขลา สตูล และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 851 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 162 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 1,013 ไร่)
 - โรคลำต้นเน่า พื้นที่ระบาด 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกระบี่ และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 40 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 216 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 256 ไร่)
- ผลการดำเนินงาน
 - ใช้กำดักฟีโรโมน และใช้ตาข่ายดักจับดั้วแรดในระยะตัวเต็มวัยมาทำลาย
 - ทำกองล่อโดยใช้เชื้อราเมตตาไรเซียม (*Metarhizium anisopliae*) เพื่อกำจัดดั้วแรดในระยะดักแด้ และระยะตัวหนอน
 - ให้เกษตรกรใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา ทาบริเวณที่เกิดโรคลำต้นเน่าพาล์มน้ำมันเพื่อควบคุมการระบาด

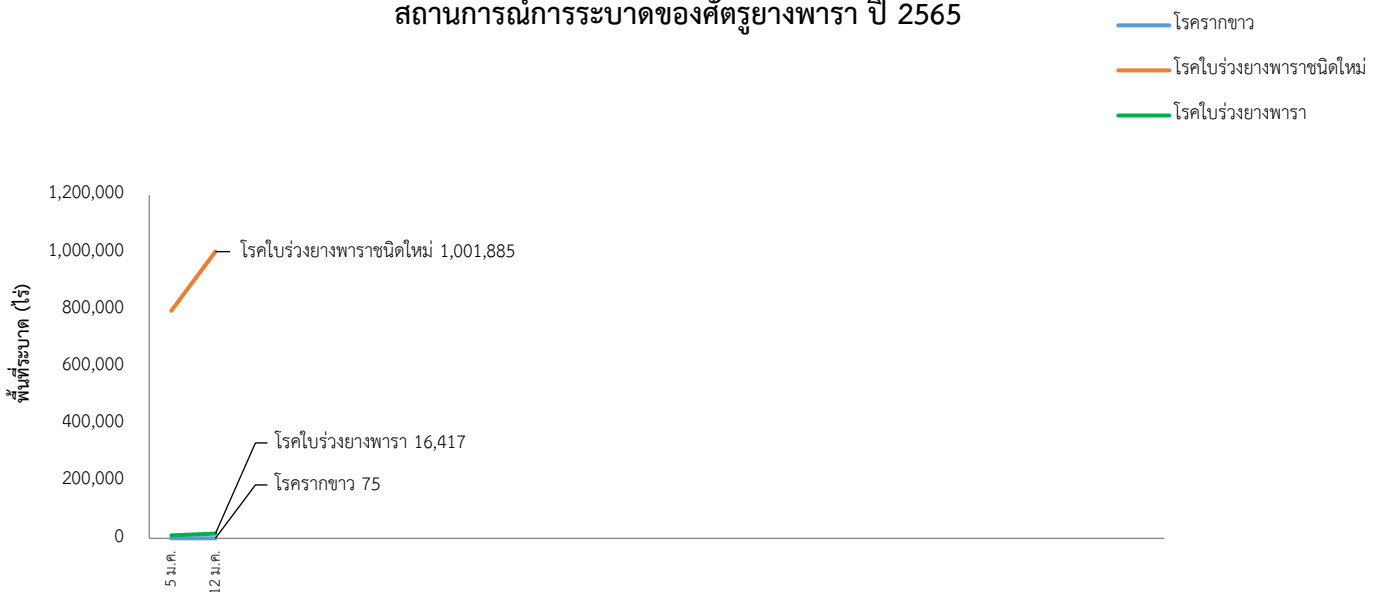
สถานการณ์การระบาดของศัตรูพาล์มน้ำมัน ปี 2565



4. ศัตรูยางพารา

- พื้นที่ปลูกทั้งหมด 70 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 12,774,926 ไร่
- พื้นที่ระบาดรวม 1,018,377 ไร่ เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 212,424 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 805,953 ไร่)
 - โรคครากขาว พื้นที่ระบาด 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี กระบี่ นราธิวาส ภูเก็ต และจังหวัดสงขลา จำนวน 75 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 10 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 85 ไร่)
 - โรคใบร่วงยางพาราชนิดใหม่ พื้นที่ระบาด 13 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ตราด ตรัง นครศรีธรรมราช นราธิวาส ปัตตานี พังงา พัทลุง ยะลา ระนอง สงขลา สตูล และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 1,001,885 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 206,743 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 795,142 ไร่)
 - โรคใบร่วงยางพารา พื้นที่ระบาด 8 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครสวรรค์ ระยอง กระบี่ นครศรีธรรมราช ปัตตานี สงขลา สตูล และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 16,417 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 5,691 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 10,726 ไร่)
- ผลการดำเนินงาน
 - ประชาสัมพันธ์ และแจ้งเตือนการระบาดของโรคครากขาว โรคใบร่วงยางพาราชนิดใหม่ และโรคใบร่วงยางพารา ที่ก่อให้เกิดความเสียหายกับสวนยางพาราแก่เกษตรกรรับรู้อย่างต่อเนื่อง
 - คำแนะนำวิธีการป้องกันกำจัดโรคครากขาว โดยการขุดคูล้อมบริเวณต้นที่เป็นโรคขนาดคูกว้าง 30 เซนติเมตร ลึก 60 เซนติเมตร ไปทางหัวและท้ายในแถวเดียวกันข้างละ 2 ต้น และกึ่งกลางระหว่างแถวข้างเคียงกับแถวถัดไปทั้งสองข้าง เพื่อป้องกันไม่ให้โรคแพร่ระบาดไปยังต้นอื่นโดยการสัมผัสกันของราก ซึ่งจะขุดลอกคูทุกปี
 - ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา ฉีดพ่นบริเวณที่เกิดโรคเพื่อควบคุมการระบาดของโรคครากขาว โรคใบร่วงยางพาราชนิดใหม่ และโรคใบร่วงยางพารา

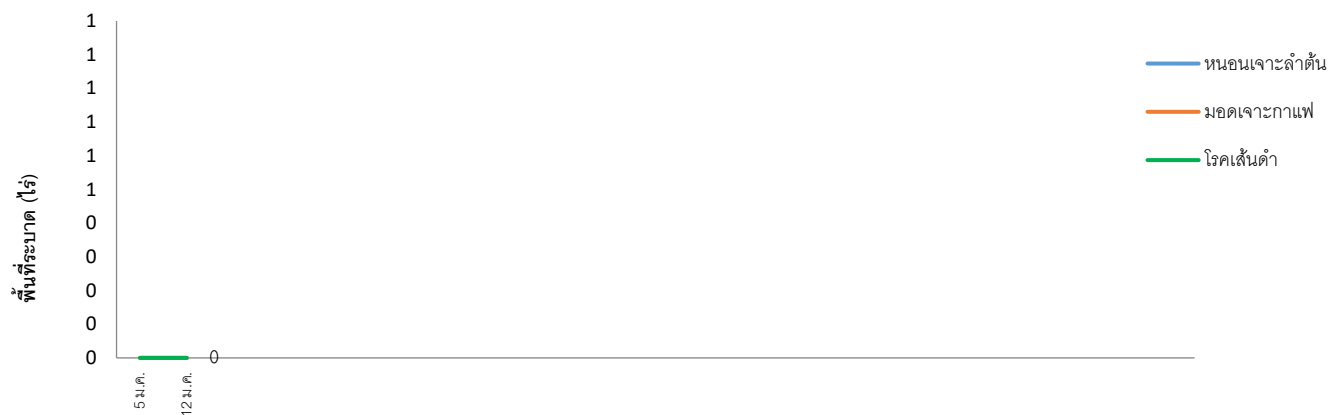
สถานการณ์การระบาดของศัตรูยางพารา ปี 2565



5. ศัตรูกาแฟ

- พื้นที่ปลูกทั้งหมด 64 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 104,214 ไร่
- พื้นที่ระบาดรวม ไม่มีพื้นที่ระบาดในสัปดาห์นี้

สถานการณ์การระบาดของศัตรูกาแฟ ปี 2565



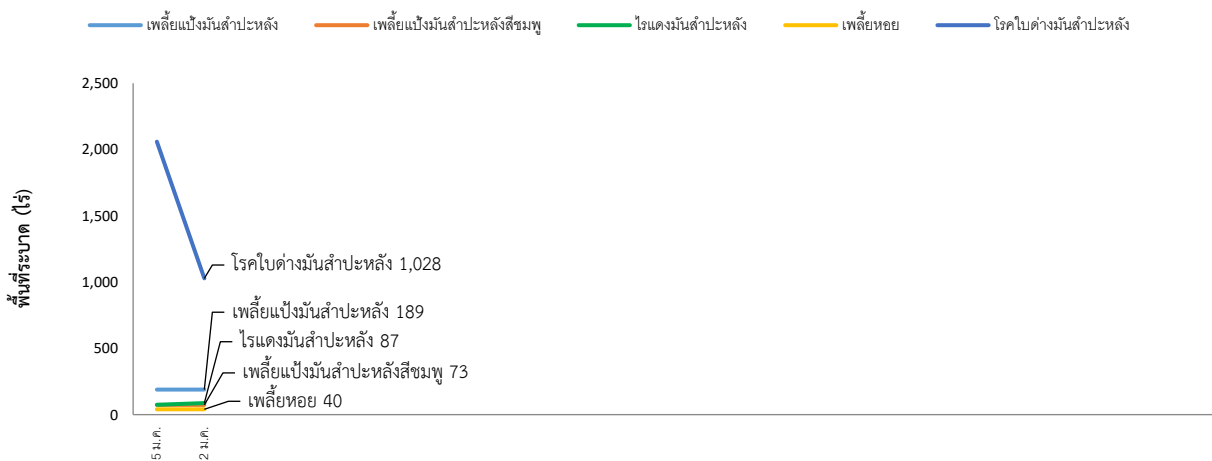
6. ศัตรูมันสำปะหลัง

- พื้นที่ปลูกทั้งหมด 59 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 10,120,647 ไร่
- พื้นที่ระบาดรวม 1,417 ไร่ ลดลงจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 1,018 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 2,435 ไร่)
 - เพลี้ยแป้งมันสำปะหลัง พื้นที่ระบาด 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดตาก นครสวรรค์ สกลนคร จันทบุรี และจังหวัดชลบุรี จำนวน 189 ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่
 - เพลี้ยแป้งมันสำปะหลังสีชมพู พื้นที่ระบาด 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดชลบุรี จำนวน 73 ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่
 - เพลี้ยหอย พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดชลบุรี จำนวน 40 ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่
 - โรคโรแดงมันสำปะหลัง พื้นที่ระบาด 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา จันทบุรี และจังหวัดชลบุรี จำนวน 87 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 13 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 74 ไร่)
 - โรคใบด่างมันสำปะหลัง พื้นที่ระบาด 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดลพบุรี จำนวน 1,028 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 1,031 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 2,059 ไร่)

ผลการดำเนินงาน

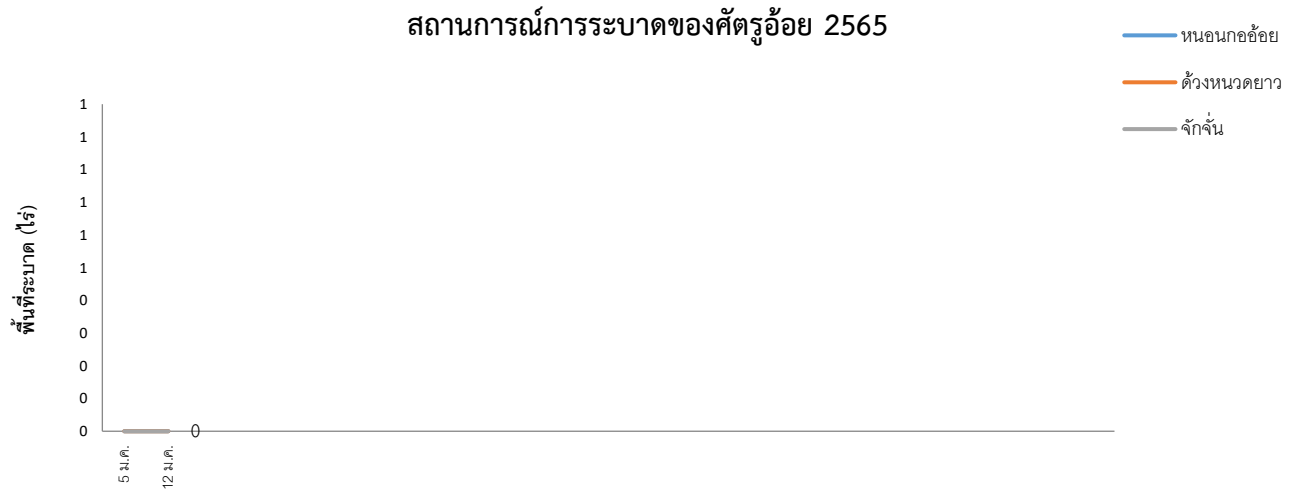
- รมรณรงค์ควบคุมศัตรูมันสำปะหลังโดยวิธีผสมผสานในพื้นที่ระบาดอย่างต่อเนื่อง
- ผลิตขยายแตนเบียน *Anagyrus lopezi* แมลงช้างปีกใส และเชื้อราไตรโคเดอร์มา เพื่อควบคุมศัตรูมันสำปะหลังในพื้นที่
- ให้เกษตรกรไถพรวนดินหลายๆ ครั้ง เพื่อทำลายตัวหนอนและดักแด้แมลงหนอนหลวง รวมทั้งใช้เชื้อราเมตาไรเซียมควบคุมโดยใส่ไปพร้อมท่อนพันธุ์ขณะปลูกหรือคลุกลงในพื้นดิน และให้หมั่นสำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ
- สร้างการรับรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและเกษตรกรเกี่ยวกับที่มา ความสำคัญ ปัจจัยที่มีผลต่อการระบาดของโรคใบด่างมันสำปะหลัง แนวทางเฝ้าระวัง และการป้องกันกำจัด
- โรคโคนเน่าหัวเน่า แนะนำเกษตรกรเก็บเศษเหง้า หรือเศษซากมันสำปะหลังเผาทำลายทิ้ง ทำความสะอาดเครื่องจักรกลการเกษตร ควรมีการไถตากดินอย่างน้อย 2 สัปดาห์ แซ่ท่อนพันธุ์ด้วยสารป้องกันกำจัดเชื้อราเมทาแลกซิล 25% WP อัตรา 20 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือฟอสอีทิล - อะลูมิเนียม 80% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร เป็นเวลา 10 นาที

สถานการณ์การระบาดของศัตรูมันสำปะหลัง 2565



7. ศัตรูอ้อย

- พื้นที่ปลูกทั้งหมด 55 จังหวัด มีพื้นที่ขึ้นต้น 2,053,320 ไร่
- พื้นที่ระบาดรวม ไม่มีพื้นที่ระบาดในสัปดาห์นี้



8. ศัตรูข้าวโพด

- พื้นที่ปลูกทั้งหมด 46 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 147,073 ไร่
- พื้นที่ระบาดรวม 1,340 ไร่ เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 23 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 1,317 ไร่)

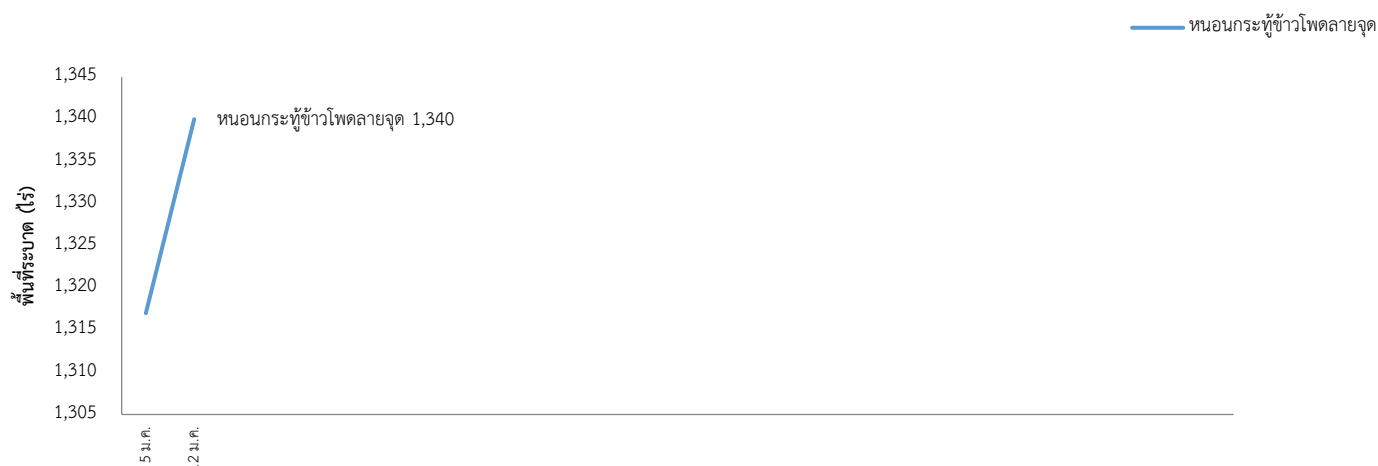
- หนอนกระทู้ข้าวโพดลายจุด (Fall armyworm) พบการระบาดในข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ พื้นที่ระบาด 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดตาก นครสวรรค์ เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์ จันทบุรี สงขลา และจังหวัดสตูล จำนวน 1,340 ไร่ (พื้นที่ระบาดรุนแรงน้อย 796 ไร่ พื้นที่ระบาดรุนแรงมาก 544 ไร่) พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 23 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 1,317 ไร่)

• ผลการดำเนินงาน

- ติดตามสถานการณ์ศัตรูพืช ภายใต้กิจกรรมแปลงติดตามเฝ้าระวังศัตรูพืช เพื่อติดตามสถานการณ์ในพื้นที่เสี่ยงต่อการระบาดของศัตรูข้าวโพด

- รณรงค์ให้มีการควบคุมการระบาดของหนอนกระทู้ข้าวโพดลายจุด (FAW) โดยใช้สื่อประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องในพื้นที่ หากพบการระบาดระยะรุนแรง ให้ใช้สารเคมีควบคุมการระบาดตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร

สถานการณ์การระบาดของศัตรูข้าวโพด ปี 2565



9. ศัตรูสับปะรด

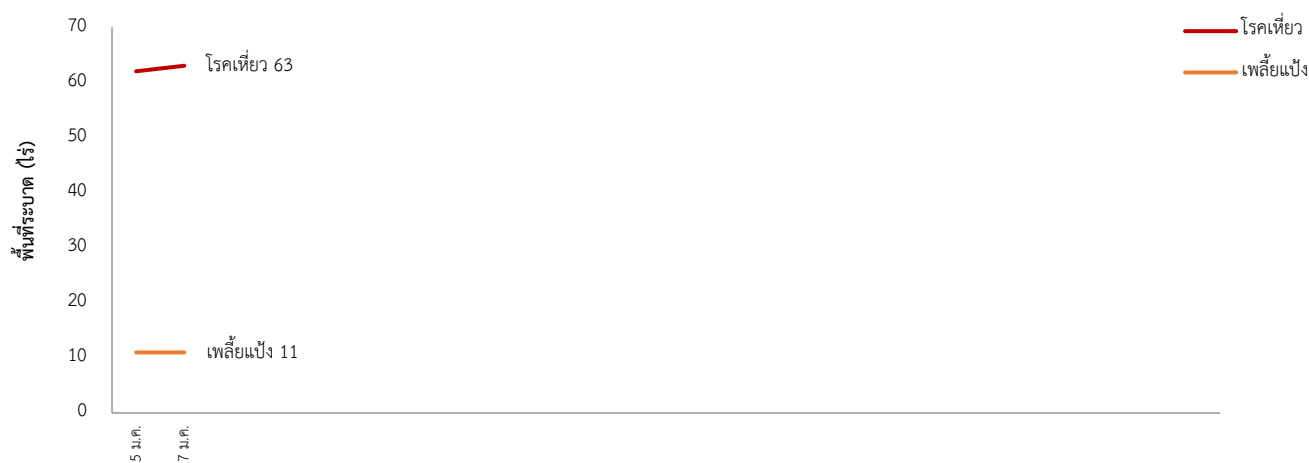
- พื้นที่ปลูกทั้งหมด 57 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 127,894 ไร่
- พื้นที่ระบาดรวม 74 ไร่ เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 1 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 73 ไร่)
 - โรคเหี่ยว พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดตราด จำนวน 63 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 1 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 62 ไร่)
 - เพลี้ยแป้ง พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดชลบุรี จำนวน 11 ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่

• ผลการดำเนินงาน

- ประชาสัมพันธ์และแจ้งเตือนการระบาดของโรคเหี่ยวในสับปะรด เพื่อให้เกษตรกรเฝ้าระวังการระบาดของโรคเหี่ยวในสับปะรดในพื้นที่ พร้อมทั้งแนะนำให้เกษตรกรใช้ไตรโคเดอร์มา และชุบหน่อพันธุ์ด้วยสารเคมีเพื่อป้องกันโรคฯ และรณรงค์ให้กำจัดเพลี้ยแป้งซึ่งเป็นพาหะของโรคเหี่ยวสับปะรด โดยให้เกษตรกรเฝ้าระวังโดยหมั่นสำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ

- แนะนำให้เกษตรกรสำรวจและทำความสะอาดแปลงอย่างสม่ำเสมอ กำจัดวัชพืชข้างเคียง เพื่อทำลายพืชอาศัย และหากพบการระบาดของเพลี้ยแป้งระยะรุนแรง แนะนำให้ใช้สารเคมีตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร เช่น ไทอะมีโทแซม 25% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา 2 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือไดโนทีฟูแรน 10% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา 20 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรืออิมิดาโคลพริด 10% เอสแอล อัตรา 20 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรืออะเซทาไมพริด 20% เอสพี อัตรา 10 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร ฉีดพ่นเป็นวงรัศมีรอบๆ บริเวณที่พบเพลี้ยแป้ง และต้องหยุดพ่นในช่วงที่สับปะรดติดผลอ่อน เพื่อป้องกันไม่ให้มีพิษตกค้าง

สถานการณ์การระบาดของศัตรูสับปะรด ปี 2565



10. ศัตรูทุเรียน

• **พื้นที่ปลูกทั้งหมด** 75 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 814,344 ไร่

• **พื้นที่ระบาดรวม** 2,565 ไร่ ลดลงจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 628 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 3,193 ไร่)

- **เพลี้ยไฟ** พื้นที่ระบาด 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ตราด และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 535 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 35 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 570 ไร่)

- **เพลี้ยไก่แจ้** พื้นที่ระบาด 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ยะลา สงขลา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 275 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 18 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 257 ไร่)

- **โรครากเน่าโคนเน่า** พื้นที่ระบาด 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ตราด ระยอง ชุมพร ยะลา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 1,755 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 611 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 2,366 ไร่)

• ผลการดำเนินงาน

- **เพลี้ยไฟ** หากพบเพลี้ยไฟจำนวนมากหรือเท่ากับ 1 ตัวต่อ 4 ดอก หรือ 1 ตัวต่อยอด ให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น อิมิดาโคลพริด 70% ดับบลิวจี อัตรา 3 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสารคาร์โบซัลแฟน 20% อีซี อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสารฟิโพรนิล 5% เอสซี อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร และไม่ควรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยไฟสามารถต้านทานสารฆ่าแมลงได้

- **เพลี้ยแป้ง** หากพบระบาดเพียงเล็กน้อยให้ตัดหรือเด็ดส่วนที่ถูกทำลายไปทิ้งนอกแปลง หากพบการระบาดบริเวณผลทุเรียนให้ใช้น้ำพ่นบริเวณที่ถูกทำลาย เพื่อให้เพลี้ยแป้งหลุดออกไป หรือใช้น้ำผสมไวท์ออยส์ อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเพื่อกำจัด เนื่องจากเพลี้ยแป้งจะแพร่ระบาดโดยมีมดพาไป การป้องกันโดยใช้ผ้าชุบสารฆ่าแมลง เช่น มาลาไรออน (มาลาไรออน 83% อีซี) อัตรา 20 มิลลิลิตร หรือคาร์บาริล (เซฟวิน 85% ดับบลิวพี) อัตรา 10 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นไว้ตามกิ่งสามารถป้องกันไม่ให้มดคาบเพลี้ยแป้งเคลื่อนย้ายไปยังส่วนต่างๆ ของต้นทุเรียน หรือการพ่นสารฆ่าแมลงไปที่โคนต้นจะช่วยป้องกันมดและลดการเข้าทำลายของเพลี้ยแป้งได้

- **เพลี้ยไก่แจ้ทุเรียน** ทำลายเฉพาะใบอ่อนที่ยังไม่โตเต็มที่ และโดยปกติทุเรียนแตกใบอ่อนไม่พร้อมกันแม้แต่ทุเรียนในสวนเดียวกัน สำหรับต้นที่แตกใบอ่อนไม่พร้อมต้นอื่นควรพ่นสารฆ่าแมลง เฉพาะต้น จะช่วยลดการใช้สารฆ่าแมลง และเปิดโอกาสให้ศัตรูธรรมชาติได้มีบทบาทในการควบคุมเพลี้ยไก่แจ้ทุเรียน หรือบังคับให้ทุเรียนแตกใบอ่อนพร้อมกัน ซึ่งอาจกระตุ้นด้วยการพ่นยูเรีย (46-0-0) อัตรา 200 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร เพื่อลดช่วงการเข้าทำลายของเพลี้ยไก่แจ้ทุเรียน หากพบเพลี้ยไก่แจ้ระบาดมากควรพ่นด้วยสารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด ได้แก่ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5 % อีซี อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรืออิมิดาโคลพริด 70% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา 5 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือโทอะมีทอกแซม 25 % ดับเบิ้ลยูจี อัตรา 8 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือไดโนทีฟูแรน 10% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 15 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือคาร์บาริล 85% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7 - 10 วัน ในช่วงระยะแตกใบอ่อน และไม่ควรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยไฟสามารถต้านทานสารฆ่าแมลงได้

- **โรครากเน่าโคนเน่าทุเรียน** แจกเตือนให้เกษตรกรเฝ้าระวังการระบาดของโรครากเน่าโคนเน่าทุเรียนในพื้นที่และหมั่นสำรวจสวนทุเรียนอย่างสม่ำเสมอ แนะนำให้เกษตรกรใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา ในการป้องกันกำจัดโรครากเน่าโคนเน่าทุเรียน ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาหว่านในพื้นที่ร่มที่มียากผุอยู่ หรือใช้รองก้นหลุมก่อนปลูกตัดแต่งกิ่ง หรือลำต้นที่เป็นโรคไปเผาทำลายนอกแปลงปลูก พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืชฟอสฟิธิล-อะลูมิเนียม 80% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7 วัน ใช้สลับกับสารเมทาแลกซิล 25% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร โดยพ่นให้ทั่วทรงพุ่ม

สถานการณ์การระบาดของศัตรูทุเรียน ปี 2565



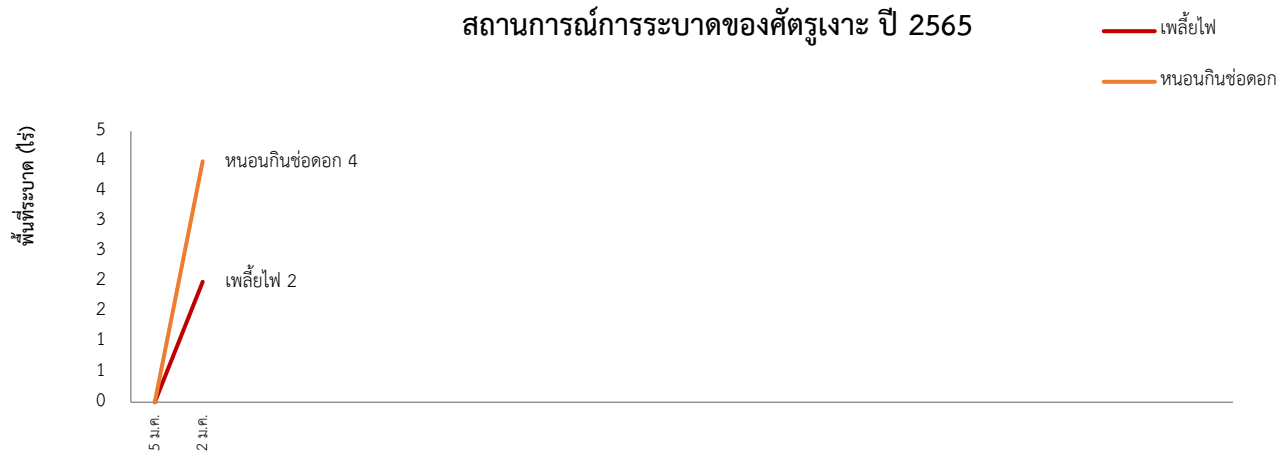
11. ศัตรูเงาะ

- พื้นที่ปลูกทั้งหมด 73 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 92,945 ไร่
- พื้นที่ระบาดรวม 6 ไร่ เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 6 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมาไม่พบการระบาด)
 - เพลี้ยไฟ พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 2 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 2 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมาไม่พบการระบาด)
 - หนอนกินช่อดอก พื้นที่ระบาด 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตราด จำนวน 4 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 4 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมาไม่พบการระบาด)
- ผลการดำเนินงาน

- หนอนกินช่อดอก สำรวจการเข้าทำลายอย่างสม่ำเสมอ โดยหากบริเวณโคนต้นเงาะโล่งเตียนไม่มีหญ้ารก ให้เขย่ากิ่งเงาะ ตัวหนอนจะทั้งตัวลงที่พื้นแล้วจับไปทำลาย หากระบาดรุนแรงพ่นสารฆ่าแมลงคาร์บาริล 85% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร

- เพลี้ยไฟ สำรวจการเข้าทำลายอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะในช่วงที่อากาศร้อนอบอ้าวและฝนทิ้งช่วง โดยการสู่มะเคาะ ช่อดอกบนกระดาดแข็งสีขาว หากพบเพลี้ยไฟ 2 - 3 ตัวต่อช่อ ควรทำการป้องกันกำจัดโดยพ่นสารฆ่าแมลงป้องกันกำจัดในระยะ ตั้งแต่แทงช่อดอกถึงติดผลอ่อนอย่างน้อย 1 - 2 ครั้ง เมื่อพบการระบาดของเพลี้ยไฟได้แก่ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% อีซี อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือคาร์โบซัลเฟน 20% อีซี อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรืออิมิดาโคลพริด 10% เอสแอล อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ระวังช่วงที่มีดอกบานเต็มที่เป็ระยะที่มีการผสมเกสร เพราะสารฆ่าแมลงบางชนิดอาจเป็นอันตรายต่อผึ้งที่ช่วยผสมเกสรได้

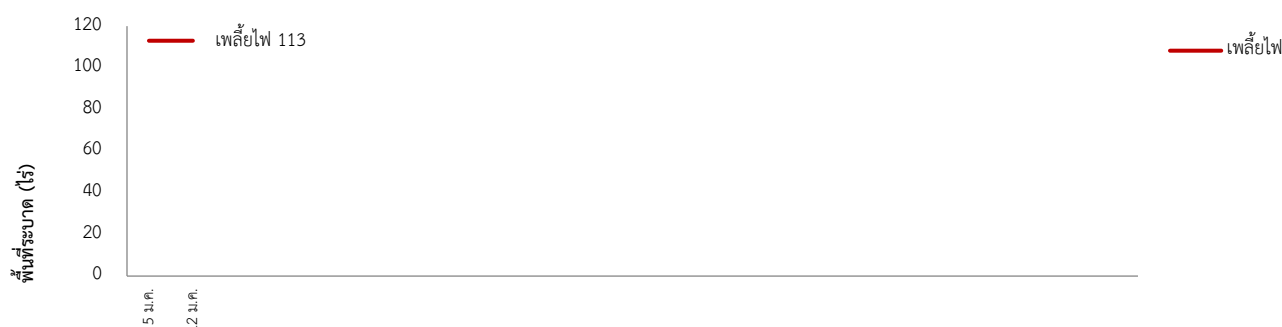
สถานการณ์การระบาดของศัตรูเงาะ ปี 2565



12. ศัตรูมังคุด

- พื้นที่ปลูกทั้งหมด 71 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 219,004 ไร่
- พื้นที่ระบาดรวม 113 ไร่ การระบาดคงที่
 - เพลี้ยไฟ พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 113 ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่
- ผลการดำเนินงาน
 - หมั่นสำรวจและสังเกตการเข้าทำลายของศัตรูพืช และดูแลสวนให้สะอาดอย่างสม่ำเสมอ
 - หากพบการระบาดของเพลี้ยแป้ง และเพลี้ยไฟให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลง เช่น อิมิดาโคลพริด 70% ดับบลิวจี อัตรา 3 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสารคาร์โบซัลแฟน 20% อีซี อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสารฟิโปรนิล 5% เอสซี อัตรา 10 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร และไม่ควรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยแป้ง และเพลี้ยไฟสามารถต้านทาน สารฆ่าแมลงได้ และมักพบการระบาดของเพลี้ยแป้ง และเพลี้ยไฟในระยะที่มังคุดออกดอกถึงติดผลอ่อน อาจทำให้ดอกและผลอ่อนร่วง ผลที่ไม่ร่วงเมื่อมีการพัฒนาผลโตขึ้น จะเห็นรอยทำลายชัดเจน เนื่องจากผิวเปลือกมังคุดมีลักษณะขรุขระที่เรียกว่า ผิวขี้กลาก ทำให้ผลผลิต มีคุณภาพต่ำ

สถานการณ์การระบาดของศัตรูมังคุด ปี 2565



13. ศัตรูลำไย

- **พื้นที่ปลูกทั้งหมด** 77 จังหวัด มีพื้นที่ยืนต้น 1,468,324 ไร่
- **พื้นที่ระบาดรวม** 705 ไร่ ลดลงจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 3 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 708 ไร่)
 - **เพลี้ยแป้ง** พื้นที่ระบาด 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 61 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 3 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 58 ไร่)
 - **มวนลำไย** พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 28 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 2 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 26 ไร่)
 - **โรคพุ่มไม้กวาด** พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 289 ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น 3 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 286 ไร่)
 - **โรคราดำ** พื้นที่ระบาด 1 จังหวัด คือ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 327 ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง 11 ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา 338 ไร่)
- **ผลการดำเนินงาน**
 - แนะนำเกษตรกรหมั่นสำรวจและสังเกตการเข้าทำลายของศัตรูพืช และดูแลสวนให้สะอาดอย่างสม่ำเสมอ
 - หากพบการระบาดของเพลี้ยแป้ง ตัดส่วนที่พบไปเผาทำลาย หากระบาดรุนแรงให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลง เช่น อิมิดาโคลพริด 70% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ปีโตรเลียมสเปรย์ออยล์ 83.9 % อีซี อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร โดยเลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่ง และควรพ่นสารติดต่อกัน 2 ครั้ง ห่างกัน 7 วัน ไม่ควรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยแป้งสามารถต้านทานสารฆ่าแมลงได้
 - โรคพุ่มไม้กวาด เนื่องจากยังไม่มีสารป้องกันกำจัดเชื้อไฟโตพลาสมา การป้องกันกำจัดทำได้โดยกำจัดแมลงพาหะ ถอนวัชพืชและพืชอาศัย เพื่อลดปริมาณแมลงพาหะ รวมถึงการใช้เมล็ดพันธุ์ กิ่งพันธุ์ และอุปกรณ์ที่ปลอดเชื้อ
 - โรคราดำ พ่นน้ำเปล่าล้างคราบราดำ เพื่อลดปริมาณเชื้อ กำจัดวัชพืชในแปลงปลูกเพื่อลดความชื้นสะสมไม่เหมาะสมต่อการเกิดโรค และทำลายแหล่งอาศัยของแมลงปากดูดที่มาซบถ้ำน้ำหวาน เนื่องจากเชื้อราเจริญบนสารเหนียวที่แมลงปากดูด เช่น เพลี้ยแป้งขับถ่ายไว้ จึงควรพ่นสารกำจัดแมลง ได้แก่ คาร์บาริล 85% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 10% เอสแอล อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ใช้เศษผ้าชุบน้ำมันเครื่องถูรอบโคนต้น ป้องกันเพลี้ยแป้ง และมดได้ขึ้นมาบนต้น
 - มวนลำไย ตัดแต่งกิ่ง ไม่ให้ทรงพุ่มหนาทึบ เพื่อทำลายที่หลบซ่อนและที่พักอาศัยของตัวเต็มวัย หากพบการระบาด จับตัวอ่อน ตัวเต็มวัย และไข่มาทำลาย ใช้ศัตรูธรรมชาติ ได้แก่ แตนเบียน หรือใช้สารฆ่าแมลง ได้แก่ คาร์บาริล 85% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 45 - 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แลมป์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5%อีซี อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ฉีดพ่นก่อนลำไยออกดอก

สถานการณ์การระบาดของศัตรูลำไย ปี 2565

